

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WIE ZWERFT DIE ERFT !

blijspel in drie bedrijven

door

Patrick de Smet

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1998
Nr.1688

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens drie weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd.

Enkele dagen voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

© 1988 Toneelfonds J.Janssens/Patrick de Smet

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

KORTE INHOUD.

Meneer Desirée De Beauvaurt, oud-notaris en schatrijk, is er het hart van in dat zijn drie kinderen, waarvan twee gehuwd, zo goed als niet naar hem omkijken en alleen geïnteresseerd zijn in zijn geld.

Een onschuldige maagzweer wendt hij voor als een erge ziekte die hem fataal gaat worden. Hij ontbiedt zijn ex-vrouw, zijn twee zonen en zijn nog ongehuwde dochter. Ondertussen komt een zwerver roet gooien in de snode plannen van huismeid en -knecht, Philomène en Kamiel.

Want ook zij willen hun deel van de koek wanneer het bekend geraakt dat Meneer Desirée zijn testament gaat opmaken, met het oog op zijn, zoals hij zelf voorspelt, nakend einde.

Met een list wil de notaris, geholpen door de zwerver-dokter Podafil, van zijn ex-vrouw en kinderen, hun ware ziel blootleggen.

Hoe dat alles afloopt, dat merkt U verder wel...

PERSONAGES.

- DESIREE De Beauvaurt : oud-notaris, ietwat excentriek
- LOUIS De Beauvaurt : zoon van notaris, de oudste en ook de betweterigste.
- BASTIAAN De Beauvaurt : kortweg Bas genoemd, allesbehalve schrander
- MONIQUE De Beauvaurt : erg preutse dochter
- FLAVIE : onderdanige echtgenote van Louis
- MARIA : bazige echtgenote van Bastiaan
- KAREL Mussche : "verloofde" van Monique, overgelukkig als hij haar al eens "mag" aanraken.
- KAMIEL : huisknecht, overgevoelig en seyatiek en niet altijd even slim.
- PHILOMENE : huismeid, op geld belust en best aardig om zien ondanks haar leeftijd.
- PODAFIL : de zwerver die iedereen naar zijn hand weet te zetten, alleen met Philomene heeft hij het moeilijk.
- LILIANE : ex-vrouw van de notaris, een "dame" die meent dat zij van adellijke afkomst is en zich daar ook naar gedraagt.
- DOKTER POEYER : de naam spreekt voor zichzelf.

EERSTE BEDRIJF.

Doek op : decor van ouderwets herenhuis met kast, 6 stoelen, telefoon, sofa, grote kleerkoffer, links- en rechtsachter deur.

KAMIEL : (komt toneel opsloffen en laat zich met een diepe zucht op een stoel neerzigen.)

Amai, amai, ik zit weer met het seyatiek in de rug, geloof ik. Daarjuist heb ik de handtas van Philomene verzet en er is iets in mijn rug geschoten waar ik niet goed van ben. (zucht) Altijd hetzelfde, ik werk mij hier krom voor die ouwe vrek en ik verdien het zout in de pap nog niet. Nog een geluk dat ik niet getrouwd ben of...

PHILOMENE : (gezwind op met stofdoek in de hand)

Of wat ?

KAMIEL : Ah, Philomèèntje. Al zo vroeg op de been ?

PHILOMENE : Het is vrijdag hoor en er moet worden schoongemaakt. Ik moet nog het stof afdoen, dweilen, de veranda schuren, wassen en eten klaarmaken. Het zal weer lopen en vliegen worden. Daarbij moet het nog extra proper liggen want de kinderen van meneer Desirée komen zondag zijn verjaardag vieren.

KAMIEL : Maar Philomèèntje, gij werkt te rap ! Ik zeg het U, op een morgen ligt gij hier dood op de vloer met de stofdoek in de hand.

PHILOMENE : (ondertussen begonnen met stof afvegen)

Ja, dat zullen ze van jou zo vlug niet kunnen zeggen ! En à propos.. voor jou is het nog altijd "Philomène" hoor !

KAMIEL : Oeioei, met het linkerbeen uit bed bestapt ? Ge ziet er niet zo goed gezind uit !

PHILOMENE : Ik ben niet goed gezind ook ! Al dat wassen en plassen voor zo'n miserabel hongerloon... en weten dat meneer Desirée met zijn geld geen weg weet.

KAMIEL : Ja, zoiets is wreed. Ik dacht er daarjuist ook aan. Tja, gij werkt hier nog niet zo lang hé Philomèèntje...(kwade blik van Philomène)...eh...pardon...Philomène...maar wacht maar af, binnenkort werkt gij hier niet meer het zweet van onder uw hemdsmouwen.

Doe zoals ik, werken zoals ge betaald wordt... zo weinig mogelijk !

PHILOMENE : Dat heb ik al willen zien van U ! Maar ik zou niet graag mijn werk opnieuw verliezen ! Als ge al twee jaar na elkaar gestempeld hebt dan weet ge wat zoiets betekent...

KAMIEL : (schamper)

Uw werk verliezen ? Huh, peinst gij echt dat die oude gierigaard dat nog ziet als er wat stof op de kast ligt. Met dat uilebrilletje van hem zie je niets. Ik heb het al eens opgehad : ik zag alles dubbel !

PHILOMENE : Dat zal wel ! Ge had weer te lang in de wijnkelder van meneer Desiree gezeten zeker ? Daarbij, de glazen van zo'n bril die worden op de ogen geslepen. Die passen niet bij om het even wie !

KAMIEL : Dat is allemaal wel mogelijk, maar ik wil maar zeggen dat een mens maar één keer leeft en dat ge d'r moet van profiteren.

PHILOMENE : Tja, in feite hebt ge wel gelijk Kamiel, maar ja, wat kunt ge daar aan doen ? Draait en keert het zoals ge wilt : de rijken blijven rijk en de armen blijven arm.

KAMIEL : Dat is juist... en van de andere kant moeten we durven toegeven dat wij het hier nog zo slecht niet hebben : we hebben kost en inwoon gratis en... ik tenminste... werk zo veel en zo hard als ik zelf wil. En komt meneer Desiree dan al eens controleren dan trek ik mijn plan wel. Ge maakt hem iets wijs en hij is weeral eens tevreden voor enkele maanden.

PHILOMENE : Vooruit, genoeg gebabbeld, verzet U maar, dat ik hier kan voortmaken want ik heb nog meer te doen. Begin maar met het hout te kappen voor het fornuis, want zolang meneer Desiree te gierig is om een wasmachine te kopen zullen we het daarmee nog moeten stellen.

KAMIEL : (moeizaam recht komend)

Mij niet opjagen hoor ! Dat is slecht voor mijn hart !

PHILOMENE : Ja, en dan nog die seyatiek erbij en ge kunt weer voor een tijdje voort.

KAMIEL : Jaja, lach er maar mee, ik zou het aan mijn ergste vijand nog niet wensen, aan mijnheer Desiree misschien, maar...

PHILOMENE : Kamiel toch, hoe kunt gij nu zo klagen van niets te moeten doen ? Maar nu eens serieus gesproken, vindt gij ook niet dat meneer Desiree er de laatste tijd nogal bleekjes uitziet ? En eten doet hij ook bijna niet meer.

KAMIEL : Wel, nu dat ge het zegt, ik heb het ook al opgemerkt. Gisteren heb ik zelfs zijn stuk cake opgegeten omdat hij het niet moest hebben. Hij zal terug last hebben van het vallen van de bladeren, zoals ieder jaar. Wacht, straks moet hij weer zijn pilletjes innemen voor 't eten, zijn siroopje na het eten en...haha...ge zult hem 's avonds mogen insmeren met zijn zalfje, zoals Melanie vorig jaar gedaan heeft. Potdorie, ik denk dat ze daaraan gestorven is, de goeie ziel : de emoties...

PHILOMENE : (verbouwereerd)
Moest zij... meneer Desiree... ?

KAMIEL : (zich duidelijk verkneukelend)
Jaja... dan had meneer Desiree nog juist zijn onderbroek aan en dan moest ze van boven beginnen en zo naar onder...

PHILOMENE : (ongerust)
Naar onder...?

KAMIEL : Ja, dan stond hij in vuur en vlam !

PHILOMENE : Hé ?!!

KAMIEL : Van die zelf natuurlijk wil ik zeggen... die brandde zo geweldig, begrijpt ge het ?

PHILOMENE : (enigszins gerustgesteld)
Ah ja, ik dacht al dat...

KAMIEL : (lachend)
Jamaar, pas maar op hoor... het is wel een oude bok maar die lusten nog wel eens een groen blaadje !

PHILOMENE : (zich opwindend)
Dat hij maar oppast... of het zal nog meer branden als ik hem enkele oplawappers op zijn kaak verkoop, en daar zal geen zelf bij te pas komen.

KAMIEL : Oeioei Philomene, ik ben weg hoor ! Het wordt mij hier te heet onder de voeten. Ik ga uw hout kappen.
(verdwijnt grinnikend links af)

PHILOMENE : Hem insmeren ! Ik zal hem eens insmeren dat er geen goeie zalf nog zal helpen ! Als hij zich nu niet goed voelt dan zal hij wel helemaal om zeep zijn ! (stofte kwaad verder af)

(Desiree rechts op - laat zich zuchtend op een stoel neerploffen, met een pijnlijk gezicht over buik wrijvend.)

PHILOMENE : (verwonderd)
Oeioei meneer Desiree, voelt gij u niet goed ?

DESIREE : Nee Philomene, nee meisje ! Ik heb zo last van mijn maag.
(trekt samen) Oeioei, weer zo'n scheut ! Het wordt tijd dat ik met mijn zalf begin... het vallen van de bladeren jong !

PHILOMENE : (duidelijk ongerust)
Oooh... maar meneer Desiree... d'r zijn nog niet zoveel bladeren gevallen hoor... ik denk niet dat het nodig zal zijn om nu al met uw zalf te beginnen. Neenee... gij zult iets verkeerd gegeten hebben, dat zal het zijn !

DESIREE : Ik hoop dat het dat maar is. Maar ge zult toch de dokter moeten telefoneren Philomèentje, want ik kan het niet meer houden ! Verdorie, ik ging nog juist mijn testament opm...
(zwijgt plots, beseffend dat hij zich versprak)

PHILOMENE : Hé ?!

DESIREE : Oh... ik bedoel...eh... 't is niets... vooruit, bel de dokter maar op !

PHILOMENE : (gooit stofdoek opzij)
Onmiddellijk zie !
(gaat naar telefoon - zoekt nummer op terwijl Desiree verkramp zit van de pijn - Philomene draait het nummer)

PHILOMENE : (in A.N.) Hallo, bij dokter Vanboven ? Wablief...ah...met de dienstknecht... ah juist... de dokter is op visite ! Als hij terug is, kunt u hem dan zeggen dat notaris De Beauvaert met de maag sukkel... (gegeneerd) neenee... niet met de blaas...met de maag ! Zo ? De dokter zal zo vlug mogelijk komen ! Goed ! Merci bien ! (legt telefoon dicht)

PHILOMENE : De knecht zegt dat de dokter zo vlug mogelijk zal komen
meneer Desiree, het is wel een vervanger !

DESIREE : (verstrooid)

't Is goed, 't is goed... wilt ge me nu even alleen laten,
Philomene ?

PHILOMENE : (kribbig stofdoek opnemend)

Als meneer het zo wilt... (verdwijnt links af)

DESIREE : (met pijnlijk gezicht)

Amaai amaaï, zoiets doet toch pijn ! Maar ja, wat wilt ge ? Ik
word er achtenzeventig, dan kan men al eens in een sukkelstraatje
geraken ! (denkt even na)

Jaja, het wordt toch tijd dat ik aan mijn testament begin te
denken ! Maar aan wie zal ik potverdorie mijn fortuin nalaten ?
Mijn oudste zoon Louis is een bestweter die hier al in geen twee
jaar nog geweest is.

De tweede zoon, Bas, is te dom om te helpen donderen; zelfs
tegen zijn vrouw durft hij nog met moeite iets te zeggen.

En dan is er nog mijn dochter Monique, die was beter klooster-
zuster geworden. Ze heeft miljaar meer schrik als Karel, haar
lief, aan haar zit te frutselen dan moest ze een nest muizen
in haar schoenen vinden. En ze is hier ook al in geen jaar
geweest.

En dan mijn ex-vrouw...oh...daar spreek ik zelfs liever niet
over. Daartussen moet ik nu mijn fortuin verdelen. Jongens
toch... en tja... als ik op voorhand laat weten wie wat gaat
krijgen, dan heb je de poppen aan 't dansen; dan gaan ze voor-
zeker erom vechten. Dat weet ik zo reeds ! (zucht) Jaa...het
zijn toeren !

Pfff...we gaan een beetje op bed liggen, het zal dan misschien
verbeteren.

(recht af - pijnlijk gezicht - handen op buik)

PHILOMENE : (langs andere kant nadenkend op)

Zozo, meneer Desiree begint aan zijn testament te denken. Daar
moet ik Kamiel eens over praten ! We moeten ervoor zorgen dat
we ook ons stukje van de koek kunnen bemachtigen. Niet dat ik
al die zaken wilde horen, maar ja, ik moest het handvat van die

deur nog oppoetsen en hier heb je zo van die grote sleutel-
gaten...

(bel gaat)

Zou dat die dokter al zijn ? Die is wel bij de vlugge !

(Philomene af - even later stemmen achter toneel. Philomene
en dokter op.)

PHILOMENE : Ah...meneer de dokter, komt u binnen ! Wie mag ik aanmelden?
Dokter eh... ?

DOKTER : Dokter Poeyer, de vervanger van dokter Vanboven !
(is wat sjofel gekleed - licht hoedje op ten teken van begroet-
ting)

PHILOMENE : Ga zitten meneer de dokter, ik ga aan meneer de notaris
zeggen dat u er bent.

DOKTER : Dank u ! Dank u !
(neemt voorzichtig plaats op puntje van een stoel - kijkt wat
rond. Ondertussen Philomene af)

KAMIEL : (rechts op - ziet de dokter niet onmiddellijk - pijnlijk
gezicht - handen in rug duwend)
Oeioei, weer het geschot in de rug ! Dat is zeker van al dat
hout te hakken !

DOKTER : (rechtverend)
Ah, meneer de notaris, ga zitten dat ik u kan onderzoeken !

KAMIEL : (verbaasd)
Notaris ? Maar... ik ben helemaal niet...

DOKTER : Tuttuttut... dat zegt iedereen, dat ze niet ziek zijn als ze
de dokter zien, maar zoiets moet men bij mij niet proberen hoor.
Ik zie het al, zeker pijn in de rug ? Jaja, en de oorzaak ligt
bij de maag !

KAMIEL : Eh... ja... maar...

DOKTER : Niet tegenpruttelen hoor, we gaan dat eens vlug onderzoeken.
(duwt Kamiel in zetel - deze slaakt bij het neerploffen een
pijnlijke kreet)

KAMIEL : Voorzichtig hoor ! Ge moet hem niet breken, hij is zo al slap
genoeg !

DOKTER : Wie ?

KAMIEL : De rug natuurlijk !

DOKTER : (rommelend in tas)
Steek uw tong eens uit !

KAMIEL : Vooruit dan maar, het zal wel ergens goed voor zijn.
(steekt tong zeer ver uit)

DOKTER : Aha... ik zie het al... een accuut geval van injectoris pri-
mula !

KAMIEL : (binnensmonds vragend murmelend)
Mmmm ?

DOKTER : Ik moet nog even dieper in het keelgat kunnen kijken. Mond nog
verder open alstublieft.

KAMIEL : (doet verwoede poging om de mond nog verder open te trekken)

DOKTER : (kijkend met klein zaklantaarntje)
Ik zie niets... wacht... we hebben altijd iets bij voor noodge-
vallen... (rommelt opnieuw in tas en haalt grote zaklantaarn
tevoorschijn)
Voilà, we gaan nog eens proberen, mond nog verder open meneer
de notaris... (kijkt met zaklantaarn) ...drommels...ik zie nog
niets...wacht... (kruipt op schoot van Kamiel en verdwijnt bijna
met de neus in diens mond. Philomene komt binnen.)

PHILOMENE : (slaat hand voor de mond)
Oooh... Kamiel... en meneer de dokter !

DESIREE : (komt met pijnlijk gezicht ook opgesjokt)
Wat is dat hier verdorie ? Welke komedie wordt er hier opge-
voerd ?

DOKTER : (kruipt af schoot van Kamiel - van één naar ander kijkend)
Ah... u bent de dienstmeid, dan bent u zeker de knecht ?

DESIREE : (opvliegend)
Ik ben de notaris... en dat daar..(wijzend) is mijn knecht !
En als u mij nu misschien kunt onderzoeken, dokter ?!

DOKTER : (bedremmeld)

Oh...pardon... ik wist niet dat...

KAMIEL : (voorhoofd afwrijvend)

Pfff... die kwakzalver heeft mij haast vermoord !

(Desiree wil zich neerzetten)

PHILOMENE : (overdreven bezorgd)

Wacht meneer Desiree, ik zal u een kussen geven, dan zit ge gemakkelijk! (neemt kussen) Zo, zo ligt het goed... zet u nu maar.

DESIREE : Oeioei Philomene, ge zijt zo bezorgd, moet gij misschien iets hebben ?

PHILOMENE : (verontwaardigd)

Meneer de notaris... hoe komt u daarbij ? We moeten toch gewoon wat zorg hebben voor elkaar ? Zit ge gemakkelijk ?

DESIREE : (ongeduldig)

Jajaja... vooruit dokter Poeyerke... begin er maar aan... kijk.. mijn tong hangt er al uit... (steekt afwachtend tong uit - dokter kijkt met lantaarntje - Kamiel doet tekens naar Philomene of ze gek geworden is om zoveel zorg te hebben. Philomene beduidt wanhopig dat hij stil moet zijn)

DOKTER : Jaja... ik heb het al gezien !

DESIREE : (heftig)

Wacht dokter ! Philomene ! Kamiel ! Hebben jullie niets beters te doen dan maar te staan lummelen ? Vooruit, aan 't werk !

PHILOMENE + KAMIEL : (geschrokken)

Zeker meneer de notaris !

(rechts af)

DESIREE : Wacht hoor dokter !

(Staat op en gaat stil naar de deur, trekt deze open - Kamiel en Philomene vallen tegen elkaar aangeleund naar binnen - stonden duidelijk te luistervinken)

DESIREE : Had ik het niet gedacht ? Philomene naar uw keuken ! Kamiel, naar de stal ! Jullie moesten beschaamd zijn ! Luistervinken !

KAMIEL : (zenuwachtig) We zijn al weg meneer, we zijn al weg ! (snel af)

DESIREE : (sloft terug naar zetel - boos tot zichzelf)

Altijd hetzelfde met die twee. De nieuwsgierigaards !

(laat zich zuchtend neerploffen)

Vooruit dokter, zeg het eens jongen...

DOKTER : (aarzelend)

Wel, om helemaal zeker te zijn... doe uw mond nog eens open...

zo ja !

(licht in keel - neemt spateltje) Zeg eens Aaa, zoals dat TV-feuilleton.

DESIREE : (moeizaam)

Aaaaaaaaaaaaaaaaa... (tot hij zo goed als buiten adem is)

Mag ik nog niet ophouden... straks ziet u verstikkingsverschijnselen !

DOKTER : Jaja, het is al goed hoor. Stel u nu eens recht !

(Desiree staat moeilijk recht. Dokter duwt hem sterk in de maag. Desiree slaakt pijnlijke kreet.)

DOKTER : (trionfantelijk)

Haha... Eureka... dat is het !

DESIREE : (pijnlijk)

Jaja, dat is het zeker en vast ! Ik heb het gevoeld. Amaai, wat een stomp !

DOKTER : (plechtig)

Mijnheer de notaris, tot mijn spijt moet ik u meedelen dat u met een kleine maagzweer zit opgescheept !

DESIREE : (geschrokken)

Wablieft ? Een....een maagzweer ! Maar...dan moet ik geopereerd worden. (plots vastberaden) Ah nee hoor, dat nooit ! In mijn buik gaat er niemand snijden. Ik ben nog altijd baas in eigen buik!

DOKTER : Maar kalmeer toch, meneer de notaris ! U moet helemaal niet geopereerd worden. Het is een gewone ordinaire maagzweer !

DESIREE : (gekalmeerd - zelfs ietwat teleurgesteld)

Ah... het is niet meer dan dat ?

DOKTER : Neen, u hoeft u zeker geen zorgen te maken, daar zou de zaak, of de zweer in dit geval, alleen maar mee verergeren.

DESIREE : Goed dan...

DOKTER : Ik zal u een pilletje voorschrijven dat u na de maaltijd moet innemen. Een week of vier geen vet, weinig zout, veel fruit, rauwe groenten en niet te vergeten : kalm zijn... heel kalm ! (Neemt boekje en schrijft voorschrift terwijl Desiree zich in de zetel laat zakken en peinzend voor zich uit zit te staren) Ziezo, dat is dan negenhonderd frank voor twee visites, één voor de knecht en één voor meneer de notaris.

DESIREE : Wablieft ?

DOKTER : Twee visites, één voor...

DESIREE : Gij zijt niet goed meer bij uw verstand zeker; twee visites.. negenhonderd frank !!

DOKTER : Pas op, meneer de notaris, u vooral niet opwinden, dat is slecht voor het hart en nog veel slechter voor uw maagzweer !

DESIREE : (geeft met duidelijke tegenzin het geld)

DOKTER : Dank u wel en tot ziens. (rechts af)

DESIREE : Tot ziens ? Die zal hier best niet veel meer komen. Wat denkt hij wel, dat het geld mij misschien op de rug groeit ? Die dokters zouden ervoor zorgen dat men er nog een maagzweer bij krijgt en dan zouden ze voor elke zweer nog een visite rekenen ook.

(telefoon rinkelt - Desiree moeizaam naar telefoon)

Hallo...ààh... Louis jongen (gezicht klaart op) Jaja...ja... verdorie toch ! Dus ge komt zondag niet ? Oooh... en ik had er mij zo op verheugd op mijn verjaardag al mijn kinderen rond mij te hebben. En juist nu ik een maagzweer heb. Ja, ik ben ziek jongen....Ja, dat is juist, daar is niets aan te doen, zoals ge zegt. Ja, tot ziens en... (tegenpartij heeft duidelijk opgehangen. Zuchtend terug naar zetel)

Is dat nu niet erg ? Ik ben ziek en zelfs mijn eigen zoon kijkt er nog niet naar om. Zelfs op mijn verjaardag is het hem nog te veel om naar hier te komen. Vorig jaar is hij ook niet geweest

en deze maal had hij het nog zo beloofd ! 't Is erg, 't is erg!!

PHILOMENE : (op met schaalte met brief)

Pardon meneer, Miel de postbode is daarnet geweest met deze telegram.

DESIREE : (afwezig)

Geef maar.

PHILOMENE : (overhandigt brief)

Heeft u anders nog iets nodig meneer ?

DESIREE : Neenee Philomene, ga nu maar.

(Philomene verwonderd af. Desiree opent telegram en begint te lezen - springt terug recht - gevolgd door pijnlijke scheut in de maag.)

DESIREE : Ai !! Het is niet mogelijk, Bas komt ook niet met zijn Maria. Een vergadering ! Huh... naar welke vergadering zou een kereltje zoals hij nu moeten gaan ? En hij wist toch al langer dan gisteren dat het zondag mijn verjaardag is en dat ze uitgenodigd zijn. (begint te ijsberen)

Dat zijn er dus al twee die niet naar mij omkijken. En de rest van de bende is eigenlijk al niet zoveel beter. Moesten ze durven ze belden ook af, mijn vrouw, pardon, ex-vrouw en dochter. Maar die hebben net allebei iets teveel goede manieren om zoiets te durven. Huh, goede manieren... schijnmaniertjes zijn het ! Maar wacht als mijn erfenis te verdelen valt, dan zullen ze hier wel zijn met zijn allen. Als ik te verstaan geef dat ik mijn testament ga opmaken dan zal het huis hier gelijk te klein zijn. Maar zo eenvoudig zal het toch niet gaan, daar mogen ze zeker van zijn. (denkt na) Maar wat kan ik doen opdat ze hun ware "ik" eens zouden bloot leggen en zichzelf te schande maken ? En bovenal, hoe laat ik hen inzien hoe erg ze handelen tegenover mij ?

(laat zich opnieuw in zetel vallen - denk na - veert opnieuw recht)

Maar natuurlijk, dat is het ! Ik doe alsof ik dodelijk ziek ben zodat ze denken dat mijn dagen hier geteld zijn. En ge zult eens zien, dan komt de rest vanzelf wel. Voor ze het zelf zullen

beseffen staan ze hier als ze vernemen dat papa's langverwachte einde eindelijk in zicht is.

En nu... nu begin ik met dodelijk ziek te worden !

(Philomene links op, Desiree wendt onmiddellijk erge pijn voor)

PHILOMENE : Maar meneer Desiree, wat scheelt er ?

(slaat hand voor mond)

DESIREE : (kreunend)

Oooh... het is niet uit te houden van de pijn Philomene. Zeg tegen Kamiel dat hij de auto uit de garage haalt, ik rij terug naar de dokter ! Oooh...

PHILOMENE : Zou Kamiel u niet beter brengen meneer ? Ge gaat toch zo niet rijden?

DESIREE : Ik rij liever zelf ! De laatste keer dat Kamiel...aai...weer een scheut... dat Kamiel gereden heeft stond hij rond de eik aan de oprit gevouwen... neenee...vooruit... haast u maar !

PHILOMENE : Maar weet ge het zeker ? Ik...

DESIREE : ZIjt ge bijna weg Philomene. Ik heb geen zin om hier zo de hele dag te lopen hoor ! Oeioei... die pijnscheuten...

PHILOMENE : Ik loop al... (snel rechts af)

DESIREE : (gniffelend)

Ziezo, dat is de eerste die erin trapt. Nu snel naar de dokter. Die moet ik ook nog aan het verstand proberen te brengen dat ik me ontzettend ziek voel. Hij zal hopelijk pillen bij de vleet voorschrijven. En dan komen de kinderen en kan ik hen de heuglijke mededeling doen dat ik mijn testament ga opmaken. En dan zullen ze elk hun beste beentje voorzetten om te tonen hoe graag ze papaatje wel zien. Haha, de uilskuikens, we zien dan wel hoe het verder gaat, maar wie laatst lacht, best lacht !

PHILOMENE : (rechts op)

Meneer Desiree, de auto staat voor. (bezorgd) Moet Kamiel nu echt niet...

DESIREE : (pijn voorwendend)

Neenee... ik kom al...oeioei !

(Desiree moeizaam rechtsaf gevolgd door bezorgde Philomene)